

d) artikel 3.1 a jämförd med skäl 8 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/25/EG av den 21 april 2004 om uppköpserbjudanden <sup>(4)</sup>,

från en allmän gemenskapsrättslig princip?

- 2) Är denna allmänna gemenskapsrättsliga princip endast tillämplig på förhållandet mellan ett företag och företagets aktieägare eller är den också tillämplig på förhållandet mellan majoritetsaktieägare som utövar eller förvärvar kontrollen av ett företag å ena sidan och detta företags minoritetsaktieägare på andra sidan, i synnerhet avseende ett företag med fondbörsnoterade aktier?
- 3) För det fall de två ovanstående frågorna besvaras jakande, skall denna allmänna gemenskapsrättsliga princip, mot bakgrund av hur de hänvisningar som avses i fråga 1 har utvecklats genom tiden, anses ha existerat och vara tillämplig på förhållandena mellan majoritetsaktieägare och minoritetsaktieägare i den mening som avses i fråga 2 redan innan ovan nämnda direktiv 2004/25/EG trädde ikraft och i föreliggande fall innan de omtvistade förhållandena uppstod, vilka ägde rum under det första halvåret år 2001?

<sup>(1)</sup> Rådets andra direktiv 77/91/EEG av den 13 december 1976 om samordning av de skyddsåtgärder som krävs i medlemsstaterna av de i artikel 58 andra stycket i fördraget avsedda bolagen i bolagsmännens och tredje mans intressen när det gäller att bilda ett aktiebolag samt att bevara och ändra dettas kapital, i syfte att göra skyddsåtgärderna likvärdiga (EGT 1997, L 26, s. 1; svensk specialutgåva, område 17, volym 1, s. 7).

<sup>(2)</sup> EGT L 212, s. 37.

<sup>(3)</sup> EGT L 66, s. 21; svensk specialutgåva, område 6, volym 2, s. 34.

<sup>(4)</sup> EUT L 142, s. 12.

tesubjekt som är hemmahörande i Portugal och därigenom införa inskränkningar i friheten att tillhandahålla tjänster avseende hypotekslån och andra krediter för finansinstitut som är hemmahörande i andra medlemsstater eller i stater som är parter i EES-avtalet, och

— förplikta Republiken Portugal att ersätta rättegångskostnaderna.

### Grunder och huvudargument

Enligt lagen om skatt på inkomst för juridiska personer (Código do Imposto sobre o Rendimento das Pessoas Colectivas (CIRC)) beskattas inkomster i form av ränta som erhålls av finansinstitut olika, beroende på om finansinstitutet är hemmahörande i Portugal eller inte.

De skattebestämmelser som i Portugal är tillämpliga på ränteinkomster för finansinstitut som inte är hemmahörande i denna stat innebär att dessa de facto beskattas mycket hårdare än de skattesubjekt som är hemmahörande i staten i fråga, med avseende på liknande inkomster. Den nationella lagstiftningen avskräcker således finansinstitut som inte är hemmahörande i Portugal från att erbjuda sina tjänster – i synnerhet tjänster avseende hypotekslån – på den portugisiska marknaden och hindrar i Portugal bosatta personer från att få tillgång till de kredit-tjänster som dessa institutioner skulle kunna erbjuda dem. Denna lagstiftning utgör därför en inskränkning i de grundläggande friheter som föreskrivs i artiklarna 49 EG och 56 EG samt i motsvarande artiklar i EES-avtalet.

### Talan väckt den 6 mars 2008 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Portugal

(Mål C-105/08)

(2008/C 116/26)

Rättegångsspråk: portugisiska

#### Parter

*Sökande:* Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: R. Lyal och M. Afonso)

*Svarande:* Republiken Portugal

#### Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen ska

— fastställa att Republiken Portugal har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artiklarna 49 EG och 56 EG samt artiklarna 36 och 40 i EES-avtalet, genom att beskatta räntebetalningar till utlandet hårdare än räntebetalningar till skat-

### Talan väckt den 10 mars 2008 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Grekland

(Mål C-109/08)

(2008/C 116/27)

Rättegångsspråk: grekiska

#### Parter

*Sökande:* Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: María Patakia)

*Svarande:* Republiken Grekland

#### Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen ska

— fastställa att Republiken Grekland har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artiklarna 28 EG, 43 EG och artikel 8 i direktiv 98/34/EG <sup>(1)</sup>, genom att inte vidta nödvändiga åtgärder för att följa domstolens dom av den 26 oktober 2006 i mål C-65/05,

- förplikta Republiken Grekland att erlægga vite på ett belopp om 31 798,80 euro för varje dags försening med att följa domen i mål C-65/05, räknat från och med den dag som domen i förevarande mål meddelas till den dag som domen i mål C-65/05 följs,
- förplikta Republiken Grekland att till kommissionen erlægga ett schablonbelopp per dag om 9 636 euro från den dag då domen i mål C-65/05 meddelades till den dag som domen i förevarande mål meddelas eller till den dag då domen i mål C-65/05 följs om detta sker vid en tidigare tidpunkt,
- förplikta Republiken Grekland att ersätta rättegångskostnaderna.

att följa domen i mål C-65/05, räknat från och med den dag som domen i förevarande mål meddelas till den dag som domen i mål C-65/05 följs,

- förplikta Republiken Grekland att till kommissionen erlægga ett schablonbelopp per dag om 9 636 euro från den dag då domen i mål C-65/05 meddelades till den dag som domen i förevarande mål meddelas eller till den dag då domen i mål C-65/05 följs om detta sker vid en tidigare tidpunkt.

(<sup>1</sup>) Europaparlamentets och Rådets direktiv 98/34/EG av den 22 juni 1998 om ett informationsförfarande beträffande tekniska standarder och föreskrifter (EGT L 204, s. 37).

## Grunder och huvudargument

1. Den 26 oktober 2006 meddelade Europeiska gemenskapernas domstol domen i mål C-65/05, kommissionen mot Republiken Grekland. I denna dom angavs bland annat följande:

Republiken Grekland har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artiklarna 28 EG, 43 EG och 49 EG samt artikel 8 i Europaparlamentets och rådets direktiv 98/34/EG av den 22 juni 1998 om ett informationsförfarande beträffande tekniska standarder och föreskrifter och beträffande föreskrifter för informationssamhällets tjänster, i dess lydelse enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 98/48/EG av den 20 juli 1998, genom att i artiklarna 2.1 och 3 i lag nr 3037/2002 föreskriva ett förbud mot att uppställa och driva alla former av elektriska, elektromekaniska och elektroniska spel, inbegripet samtliga dataspel, på samtliga offentliga eller privata platser med undantag för kasinon, vid äventyr av påföljd eller administrativa sanktionsåtgärder enligt artiklarna 4 och 5 i samma lag.

2. Kommissionen uppmanade Republiken Grekland att underätta kommissionen om eventuella åtgärder som vidtagits för att följa domstolens dom i det ovannämnda målet och sända därefter, i enlighet med artikel 228 EG en formell underrättelse och ett motiverat yttrande till Republiken Grekland. Republiken Grekland har inte svarat på detta.
3. Kommissionen drog därför slutsatsen att Republiken Grekland inte har vidtagit nödvändiga åtgärder för att efterkomma domstolens dom i det ovannämnda målet och beslutade att väcka talan mot Republiken Grekland vid domstolen i enlighet med artikel 228 EG.
4. Kommissionen har yrkat att domstolen ska fastställa att Republiken Grekland har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artiklarna 28 EG, 43 EG och artikel 8 i direktiv 98/34/EG, genom att inte vidta nödvändiga åtgärder för att följa domstolens dom av den 26 oktober 2006 i mål C-65/05. Kommissionen har vidare yrkat att domstolen ska
  - förplikta Republiken Grekland att erlægga vite på ett belopp om 31 798,80 euro för varje dags försening med

## Begäran om förhandsavgörande framställd av Högsta domstolen (Sverige) den 12 mars 2008 – SCT Industri AB i likvidation/Alpenblume AB

(Mål C-111/08)

(2008/C 116/28)

Rättegångsspråk: svenska

### Hänskjutande domstol

Högsta domstolen

### Parter i målet vid den nationella domstolen

Sökande: SCT Industri AB i likvidation

Svarande: Alpenblume AB

### Tolkningsfrågor

Skall undantaget i artikel 1.2 b Bryssel I-förordningen avseende konkurs, ackord och liknande förfaranden tolkas så att det omfattar ett avgörande meddelat av domstol i en medlemsstat (A), avseende registrering av äganderätt till andel i ett bolag med säte i medlemsstaten A vilken äganderätt överlåtits även konkursförvaltare i ett bolag i en annan medlemsstat (B), när domstolen grundat sitt avgörande på att medlemsstaten A i avsikt att ett mellanstatligt avtal beträffande ömsesidigt erkännande av konkursförfaranden inte godkänner konkursförvaltarens behörighet att förfoga över egendom i medlemsstaten A?